

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Prole'ari din toate țările, uniți-vă!

Anul XIII Nr. 3206

4 pagini
20 bani

Miercuri
26 ianuarie 1955

IN NUMARUL DE AZI

— GEORGETA HORODINCA: Cronica literară — Francisc Munteanu: „In orașul de pe Mureș” (pag. 2-a)
— Ing. M. SIEGLER: Mica mecanizare — factor important în reducerea prețului de cost (pag. 2-a)
— C. ALEXANDRESCU: Filme noi — „Septembrie” (pag. 2-a)
— O prietenie în slujba păcii — Sase ani de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Română și Republica Populară Polonă (pag. 3-a)

— Să fie interzisă arma atomică!
• HARITON TINTEA: În slujba construcției pașnice
• GHEORGHE LAPUȘAN: Pericolul armelor atomice trebuie înlăturat
• MARIA IONITA: Pentru viitorul copiilor mei (pag. 3-a)
— I. BECHERU: Zile de iarnă în sat la Tâmbucani (pag. 3-a)
— Eliberarea Taiwanului este un drept suveran și o chestiune internă a Chinei — Declarația lui Chi En-lai (pag. 4-a)

Pentru realizarea integrală a planului de colectare a cărnii

Îndeplinirea ritmică și la timp a planului de colectare constituie un mijloc important în vederea ridicării continue a nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

O deosebită însemnătate în lupta pentru îmbunătățirea aprovizionării populației o reprezintă realizarea integrală a planului de colectare a cărnii.

Anul trecut în majoritatea regiunilor din țară planul de colectare la produsele animale a fost îndeplinit în proporție de 100 la sută. Frunzează în această acțiune s-au situat regiunile Hunedoara, Suceava și Stalin. În regiunea Hunedoara de pildă, mulți țărani muncitori din comunele raionale Orăștie, Sebeș, Ilia, Alba, au început încă înainte de sfârșitul anului să predea produse în contul anului 1955. Astfel, țărani muncitori Todor Marcu, Ion Mitea, Viorel Ioan, Nicolae Radu, Serafim Dora, din comuna Sibot, raionul Orăștie, au predat importante cantități de carne în contul anului 1955.

În primele zile ale acestui an, mulți țărani muncitori din raionul Secuiei, regiunea Oradea, s-au prezentat la bazele de recepție pentru a-și preda cotele pe trimestrul I al anului 1955. Aceste exemple arată limpede că tot mai mulți țărani muncitori se conving de importanța predării la timp a cotelor datorate, răspunzând în felul acesta ajutorului frăcesc pe care clasa muncitoare, statul nostru democrat-popular îl acordă țăranilor muncitori în vederea sporirii producției agricole la hectar, pentru ridicarea nivelului său de trai. În același timp, rezultatele pozitive obținute în munca de colectare scot în evidență faptul că acolo unde a existat o preocupare permanentă a comitetelor executive ale sfaturilor populare și a organelor de colectare, realizările au venit să încununeze rodnică muncă de pusă.

Este clar însă că acolo unde comitetele executive ale sfaturilor populare și organele de colectare nu au desfășurat o muncă susținută, atât din punct de vedere organizatoric cât și politic, rezultatele nu au fost pe măsura posibilităților existente. De pildă, într-o seamă de comune și raioane din regiunile Bacău, Bala Mare și Craiova au existat o serie de deficiențe în realizarea planului de colectare. Fără îndoială că o lipsă importantă în acest sens este și practica dăunătoare a muncii pe campanii, la muncii în salarii, care mai există încă la unele organe de colectare și sfaturi populare. În perioada recoltării produselor de toamnă, a fost neglijată urmărirea realizării zilnice a planului de colectare la produse animale, colectorii comunați și împuterniciții raionali ai C.S.C.P.A. trezindu-se la un moment dat cu serioase rămăniți în urmă față de plan. Există încă din păcate activități ale aparatului de colectare care duc o muncă îngustă, lipsită de perspectivă.

Carnet

INTR-O ZI DE IARNĂ

Era o iarnă aspră, cu omăt mult. După un ger cumplit, dinspre Siret prinsă a sufla un vânt iute care urca în trîmbie nălbire albă: o vințolea peste cîmpuri și apoi o băusea tolan pe după case. În vremea asta haină, la ușa unui cîrnat a bătut cineva. Era o fiică de țărani și frumoasă cu un copil în brațe și doi mai marișori pe lângă ea. Copiii erau în zădărnici, unul desculț. Omul a deschis, femeia a intrat înăuntru.

Poate din cauza căldurii, a fumului de cărbune, poate din cauza nevoilor, cine știe, femeii i-au dat lacrimi. A plîns și a povestit o istorie simplă: Bărbatul a lăsat-o acum, în iarnă, și a rămas cu trei copii pe drumuri. În deal, cei au venit au gonit-o; a încercat aici la căsuțele scunde ale cîrșitorilor, la amăriți trînduri din ateliere. La prima ușă unde a bătut i s-a deschis.

Plîngea tăcut, cu basma pe gură; brîncul de la sin scîncea; ceilalți doi smîrcău strîns lîngă dînsa.

Din pînă lui, omul le-a dat să mînce și i-a adăpostit peste noapte. Peste cîteva zile a înțîlnit-o din nou pe fiică, Era singură, numai cu prîncul, pe cîlești doi copii îi lăsa la oameni miloși, să poată umbla mai ușor după lăcuș. Așa a mai văzut-o cîteva zile, pînă ce într-o bună dimineață, cu soare mult, cu cer ca sticlă, a văzut-o ultima oară. A văzut carnea trupului ei și a prîncului omestecat cu cîrpe, singele lor încheagăt înmăscat în albul zăpezii. Disperată, femeia se aruncase cu prîncul în brațe dinaintea unei locomotive.

De la întîmplarea aceea, care a cutremurat la vremea ei cartierul umil al cîrșitorilor pîșcăneni au trecut ore douăzeci de ani.

N-ăs fi bănuț niciodată ce împrejurare imi va desțepa amintirea ei. Cel puțin în biroul secretarului statului popular raional Sighișoara n-ăs fi crezut niciodată. Totuși aici s-a întîmplat.

Afară începea să geruască. Înăuntru era cald. De odată, pe ușă a intrat o femeie. O fiică dintr-o prunc în brațe, cu doi copii mai marișori după ea. Vorbea

repede cu glasul înecat de plîns. Istoriile ei o mai auzisem parcă de mult. Bărbatul a lăsat-o în vreme de iarnă cu trei copii. Bărbatul lor din Albești lăsa vîntul să aibă de răchiu pentru ibovnic...

O ascultam cu inima strînsă de durere: m-am întors spre tovarășul Cîmpeneanu, sub ochelari pleoapele lui băteau des. Când femeia o conținea să vorbească, secretarul statului a ridicat receptorul și a chemat un rând trei șefi de secție: de la prevederi sociale, de la învățămînt, de la sănătate. În birou au mai intrat doi tineri oameni. Copilul cel mic s-a strîns la poala mamei sale și a început să plîngă. Femeia plîngea și ea. Noii veniți au discutat cu secretarul; în cîteva minute toate erau limpezite. Fetița, cea mai mare, avea să meargă la o școală cu internat. Mijlocul, de trei ani, la o grădiniță. Sugaciul, cînd va fi înfărcat la o creșă. Oamenii au rugat-o pe femeie să aducă actele copiilor și un certificat din comună. Pînă atunci cei doi copii mai mari rămîneau să se adaptească la un cămin de zi.

Femeia privea cu ochii mari, nedumerită. O nouă orînduirea pe care n-o bănuia îi făcea deodată, în cîteva clipe, alt rost în lume. Unul din cei patru a întrebato: cîți ani are. Avea 28. „D-ta ești tîndră, avem să-ți facem rost să lucrezi la un Gostat. Vrei?” N-a răspuns nimic. Năvălind, fiica parcă amușise. A plecat apoi cu cei trei tovarăși să-și întocmească formele trebuincioase.

Ce va fi fost atunci, ce va fi acum în mintea acelei femei, nu știu. Știu numai că în biroul mare, după plecarea ei, s-a așternut o tăcere grea. Auzeam limpede bătăia ceasului și pîlpăirea focului în sobă. Cu capul în mîini, secretarul statului era pe gînduri. În colțul meu n-am strîns și am retrăit amintirea tragediei de acum douăzeci de ani. Azi, în ora-mea noastră, ea nu mai e posibilă. Văzusem adineori...

Ca și acum 20 de ani un muncitor a deschis ușa unei femei disperate. Dar n-a deschis ușa casei lui amărîte ci ușa casei mari în care și fiica era este stăpînă, ușa statului nostru democrat-popular.

VIRGIL DANCULESCU

Să grăbim repararea mașinilor și uneltelor agricole!

Buna organizare a muncii

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — În urma schimbului de experiență organizat la S.M.T. Chirăței, pentru extinderea metodei sovietice de reparații pe ansamblu conducerea stațiunii „1 Mai” Brăila a organizat 13 posturi de lucru pentru tractoare și 2 posturi pentru repararea mașinilor agricole.

Datorită organizării muncii după această metodă, s-au reparat pînă acum 10 tractoare K.D. și I.A.R., 72 grape stelte, 43 pluguri de tractor, 18 polidiscuri, 6 vagoane dormitor, 8 cisterne și alte utilaje.

O muncă rodnică au depus Octavian Voicilă și Andrei Pletea, care au reparat înainte de termen două motoare de tractor și le-au montat pe șasiuri. Tractoriștii Radu Zănea, Aurel Mindră și mecanicul Tănase Bală, de la postul montaj motoare, au obținut de asemenea rezultate bune, reușind să depășească zilnic normele de lucru.

Au terminat reparațiile

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Colectivii din satul Făgăraș raionul Marghita, au terminat toate lucrările pregătitoare pentru campania agricolă de primăvară. În afară de faptul că au terminat repararea utilajului agricol, colectivii au mai confecționat și 4 marcatore cu ajutorul cărora întreaga suprafață planificată pentru cultura porumbului va fi însemnătată în acest an numai în culburi așezate în pătrat.

În prezent, colectivii continuă transportul pe cîmp a îngrășămintelor naturale.

Alături de mecanizatori

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru).

De un timp începe mecanizarea stațiunii de mașini și tractoare din Mureș. Sînt parca mai veseli. Ei primesc cu mulțumire cele 14 cultivate reparate, cele 4 pluguri de tractor, duzina de grape stelte, șirul de mașini de semănat care lucrează toate de curajenie. Reparația acestora, ca și a celor 10 tractoare K.D. a fost terminată pînă la 5 ianuarie, de mult mai înainte decît se așteptaseră mecanizatorii de la Mureș.

E drept că n-au fost singuri. În această muncă au fost ajutați de 5 oameni de la oraș: 4 muncitori și un meșter. Au venit doi mecanici și un meșter de la Atelierele centrale auto din Tg. Mureș și doi fierari de la cooperativa „Ciocanul”, să ajute celor din agricultură să eulegă rod bogat la vară.

Maistrul Valerian Pintoreanu și-a adus oamenii în fața șefului de atelier. Andras Arpad și i-a prezentat: „Montatorii Aurel Munteanu și Iosif Mureșan de la Atelierele auto, fierarii Ballo Jenő și Demeter Dező de la „Ciocanul”. Am venit să muncim alături de voi pînă vor fi reparate și ultimele tractoare”. Și imediat s-au apucat de lucru.

Șeful de atelier Andras Arpad și-a făcut un nou „plan de bătăie”.

— Ei, acum putem începe munca pe ansamblu, i-a spus lui Pintoreanu — cu care, după o oră de muncă împreună, devenise prieten bun.

Zvonul că se trece la lucrul pe ansamblu s-a răspîndit repede în atelier. Maistrul a întocmit fișe noi de lucru, iar mecanizatorii au început să lucreze, te-meinie și cu spor, după sistemul de reparații pe ansamblu.

Pe lîngă acest ajutor, mecanizatorii de la S.M.T. Mureșan au primit pînde de schimb și materiale de la fabrica „Enczel Mauriciu”, garajele I.R.T.A., de la fabrica de zahăr.

Astfel, S.M.T. Mureșan a reușit să repare în afară de mașinile agricole amintite, 10 tractoare K.D. 35, în timp ce pe teren — intru-cît cîmpul nu era lăzapezît și era bun de lucru — tractoriștii au depășit cu 10 la sută planul arărilor adînci și al desțierilor.

De acest succes se bucură mecanizatorii, se bucură cei ce-au venit să-i ajute.

— Într-adevăr, maistrul era îngrijorat. Lucrul acesta s-a văzut la sefință. Prelucrînd articolul apărut în ziarul „România liberă” din 10 octombrie 1954, le-a vorbit despre lipsurile care împiedică buna desfășurare a muncii în atelierul mecanic. De aceste lipsuri erau răspunzători nu numai muncitorii codăși, ci și cei de frunte, care nu se preocupaseră destul să ajute, să sfătuiască, să critice, pe cei rămași în urmă.

Au discutat mult. Muncitorii au făcut propuneri pentru îmbunătățirea situației, au criticat pe cei delăsători. Ba, discuțiile au continuat și în zilele următoare. Așa de pildă, maistrul Ion Rădulescu a stat de vorbă cu cîțiva dintre muncitorii codăși ai atelierului, le-a arătat ce și cum trebuie să muncească, încercînd să-l convingă să lase de-o parte comoditatea și în sfîrșit să se apuce cu nădejde de lucru, pentru că mîine, poimîine să se numere și el printre muncitorii buni din țară.

Cîțiva dintre cei mai tineri strungari au venit să-l ceară sfaturi, să-l roage să le dea ajutor în rezolvarea unor probleme pe care nu le cunoșteau bine.

În vremea asta, Vasile Pătrașcu lucra la strungul său puțin abătut. Nu prea îi plăceau cele ce se întîmpleau în atelierul lui. Prea rămăsesse singur printre ceilalți muncitori.

Tractoare noi, puternice, în număr mereu mai mare, pormese spre ogoare pentru mecanizarea agriculturii noastre. Cu ajutorul lor, oamenii muncii de la sate vor face să rodească mai mult ogoarele patriei, dînd viață obiectivelor preconizate de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii.

În cliseu: pe rampa de control de la Uzinele de Tractoare din Orașul Stalin, tractorului gata fabricat i se face ultima verificare înainte de a fi trimis la sate.

Foto: MIHAI POPESCU

Folosind inițiativa muncitorilor

SAVENI (de la corespondentul nostru). — Muncitorii și tehnicienii de la S.M.T. Săveni, obțin zil de zi mai succese în munca de reparație a tractoarelor și mașinilor agricole. Cu sprijinul mecanizatorilor veniți din industrie, munca de reparații a fost organizată pe ansamble și subansamble. Datorită acestui lucru, pînă acum au fost reparate și recepționate 24 din cele 37 tractoare planificate a fi reparate în stațiune.

Plugurile și grapele sînt gata să intre în brazdă. Pe lîngă cele 13 semănători care au fost puse în stare de funcționare, colectivul de reparații și recepție a S.M.T.-ului a hotărît să repare peste plan încă 4 semănători dintre cele reformatate.

La succesele dobîndite pînă acum de S.M.T. Săveni, a contribuit în bună parte inițiativa creatoare a muncitorilor și tehnicienilor din stațiune. Pentru a înălțura greutățile provocate de lipsa de suruburi mecanice, inginerul H. Herman a ini-

țiat confecționarea în S.M.T. a acestor piese, folosind în acest scop materiale reconșionale din piese vechi și neutilizabile. Pînă acum s-au confecționat la forja 400 asemenea suruburi. Inițiativa șefului de atelier Ion Hirtopanu și a tehnicienilor Dumitru Săuca, de a amenaja un electromotor cu forja motrică pentru mașinile de alezaj, a blocurilor de tractoare „Lanz”, a determinat realizarea unei economii de timp de 2 ore pentru fiecare bloc de motor.

Comune fruntașe la reparații

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — În toate satele regiunii Ploiești, țăranii muncitori se pregătesc cu grijă pentru însemnările de primăvară, reparații și punînd la punct unelte agricole.

În raionul Ploiești au luat ființă 131 centre de reparații unde lucrările de reparații se desfășoară într-un ritm rapid. Pînă în prezent, la aceste centre au fost reparate 9 tractoare, 18 pluguri de tractor, 976 pluguri cu tractiune animală, 31 semănători, 265 grape, 24

tractoare, etc., ceea ce reprezintă 65 la sută din volumul lucrărilor de reparații ce trebuie efectuate în raion. Frunzează la reparații sînt centrele din comunele Pucheni, Tîrșoru Vechi și altele.

VASILE PĂTRAȘCU S-A ÎNDREPTAT

ceau laudă atelierului mecanic unde lucra și el. Se vorbea despre unii tovarăși din atelier care nu munceau așa cum trebuie, nu se interesau de ridicarea calificărilor lor și a celor rămași în urmă, de faptul că în întreprindere nu se răspîndise inițiativa de la fabrica „21 Decembrie” de ridicare a nivelului profesional al codășilor în producție și în muncă altfel.

După ce termină de citit articolul, rămase un moment pe gînduri, dar mai apoi mulțumit că nu dăduse de-a lungul lui și de numele său începu să se plimbe prin atelier așteptînd ora schimbului...

Cîteva zile mai tîrziu, maistrul Ion Rădulescu umbra prin secție amîndun că, după ce se termină lucrul, va avea loc o sefință cu toți oamenii din atelier.

— Ce-o mai fi vrînd și maistrul ăsta? spuse Vasile Pătrașcu unui vecin de muncă.

— Del știu eu? Cred însă că e vorba de ceva serios.

Intr-adevăr, maistrul era îngrijorat. Lucrul acesta s-a văzut la sefință. Prelucrînd articolul apărut în ziarul „România liberă” din 10 octombrie 1954, le-a vorbit despre lipsurile care împiedică buna desfășurare a muncii în atelierul mecanic. De aceste lipsuri erau răspunzători nu numai muncitorii codăși, ci și cei de frunte, care nu se preocupaseră destul să ajute, să sfătuiască, să critice, pe cei rămași în urmă.

Au discutat mult. Muncitorii au făcut propuneri pentru îmbunătățirea situației, au criticat pe cei delăsători. Ba, discuțiile au continuat și în zilele următoare. Așa de pildă, maistrul Ion Rădulescu a stat de vorbă cu cîțiva dintre muncitorii codăși ai atelierului, le-a arătat ce și cum trebuie să muncească, încercînd să-l convingă să lase de-o parte comoditatea și în sfîrșit să se apuce cu nădejde de lucru, pentru că mîine, poimîine să se numere și el printre muncitorii buni din țară.

Cîțiva dintre cei mai tineri strungari au venit să-l ceară sfaturi, să-l roage să le dea ajutor în rezolvarea unor probleme pe care nu le cunoșteau bine.

În vremea asta, Vasile Pătrașcu lucra la strungul său puțin abătut. Nu prea îi plăceau cele ce se întîmpleau în atelierul lui. Prea rămăsesse singur printre ceilalți muncitori.

strungar abia de citeva luni. De multe ori nu pleacă acasă pînă nu vede cum a așezat în strung prima piesă din lotul celor pe care trebuie să le lucreze în schimbul său. Și treaba merge bine. De unde în luna septembrie, tînrul Alexandru Doca rămînea sub plan, în luna care au urmat el și-a îndeplinit planul de producție.

La fel ca acești doi strungari care se ajută în muncă, vei găsi astăzi mulți alții în atelierul mecanic al uzinei „Mao Tze-dun”. Ba mai mult, cîțiva dintre strungarii care acum citeva luni se situau în ultimele locuri ale întrecerii, astăzi se numără printre frunze. Așa se întîmplă cu Ion Apostolescu, Vasile Gheorghe și Gheorghe Ion. Chiar și Vasile Pătrașcu a reușit să lucreze mai bine. Își mai dă din cînd în cînd în pe: — pînă vorbă — dar totuși nici nu se compară cu Vasile Pătrașcu cel de citeva luni în urmă. N-ăs să-l mai vezi astăzi venind la lucru cu cite 2-3 ore mai tîrziu decît trebuie. Ba mai mult, după ce se termină cele opt ore de lucru, își pregătește de multe ori cu grijă sculele pentru a doua zi. Nu mai pierde decît rareori timpul în discuții fără rost sau trăgînd chiulul așa cum se întîmpla pînă mai acum citeva luni. Pe lîngă toate acestea, a început să-l intereseze și cei care sînt mai puțin pregătiți decît el. Despre lucrul acesta poate vorbi vecinul său de muncă, strungarul Nichifor Arcaleanu. De cite ori se întîmplă ceva la strungul său, numai că-l vede pe Vasile venind spre el să vadă despre ce este vorba. A auzit odată cum îl scîrție cuțitul. Nichifor Arcaleanu, abia venit de la armată, a mai uitat dintr-ale strungăritului și acum dăduse o viteză prea mare strungului. Dacă nu venea la timp Pătrașcu se ardea cuțitul sau cine știe ce se mai întîmpla. I-a explicat cum trebuie să mînuiești viteza, cum să așezi surubul în strung, l-a pus să facă odată coerațiile astea în fața lui și apoi a plecat să vadă de strungul său.

Aceștia sînt oamenii de azi ai atelierului mecanic de la uzina „Mao Tze-dun”. Un spirit nou și-a făcut loc în munca lor de zi cu zi: simțul ajutorării. Cei hamici li îndreaptă la lucru pe cei mai delăsători, cei precepți li învață meseria pe cei tineri. Și rezultatele nu se vor lăsa mult așteptate...

C. MARINESCU

